

горко ономузи кой бы дързналъ да имъ ся въспротиви въ тѣхно-то окружие.

Въ Алибей Видайча възбуди ся сѣрѣвнованіе врѣхъ неговы-тѣ сродны, кои-то бѣхъ побунили окружие-то Спречь противу него; обаче той съ помощь-тѣ на даи-тѣ бѣше довольно силенъ, за да ся отдържи и да накаже побунены-тѣ врѣхъ него. Пленіе и притурваніе дань, робеніе и бѣсеніе существоваше непрестано при това катадневно урѣждане.

Въ Бѣлградско-то окружие казваше нѣкой си старъ чиновникъ турскій, Хаджи Мустафа Хасанъ бей (попреди Дефтеркихая), на свои-тѣ пріатели и спахи, че ние никакъ възможно да да ся ослободѣтъ отъ даи-тѣ, ако невземѣтъ ражъ-тѣ на помощь; и той си бѣше вече приготвилъ муниципъ и раздалъ ъ бѣше помѣжду народъ-тѣ; нѣ единъ неговъ вѣренъ роденъ братъ, подигна ся преди опредѣлено-то врѣмя, и избѣрка всичко. Сега ся случи, кое-то ся обычно следъ побуны-тѣ случва, кои-то неиспаднѣтъ добръ на ражъ: сиречь огнѣтене-то стана двойно; спахи-тѣ бѣхъ принудени сега всички да ся оттѣгнѣтъ отъ земѣ-тѣ, само по нѣкогашъ смѣяше нѣкой си и то като беглецъ да иде въ село-то си; субаши-тѣ струвахъ всѣкаквы злочинія; често вземахъ ти отъ селены тѣ празничны-тѣ имъ дрѣхы и покривахъ конѣ-тѣ си съ тѣхъ; святины-тѣ имъ тѣпчяхъ и срамогѣхъ; жены-тѣ имъ принуждавахъ предъ конацы-тѣ да игражтъ хоро, пакъ тогда влечахъ найкрасны-тѣ жены и дѣвицы при тѣхъ си за безбожно и срамно бездѣліе.